

**LIST REKTORA UNIwersYTETU PAPIESKIEGO
JANA PAWŁA II W KRAKOWIE
NA DRUGI DZIEŃ ŚWIĄT WIELKANOCNYCH 2023 ROKU**

Umiłowani, Siostry i Bracia,

dzisiejsza liturgia Słowa ukazuje nam Piotra, który z mocą naucza o Jezusie Nazarejczyku, że został umęczony i zabity, ale zmartwychwstał. Głosząc zaś tę prawdę wyraźnie potwierdza, że *wszyscy jesteśmy tego świadkami* (Dz 2, 32). Gdy zaś Jezus po zmartwychwstaniu spotyka kobiety, mówi do nich: *idźcie i oznajmijcie moim braciom* (Mt 28, 8-15), właśnie tę prawdę, że zmartwychwstał! Od rozpoczęcia publicznej działalności Jezusa, poprzez Wieczernik - gdzie ustanowił kapłaństwo - aż do zmartwychwstania i umocnienia Duchem Świętym, dokonuje się szczególna tajemnica - Boże działanie - dla wszystkich pokoleń ludzi na ziemi. Przez wszystkie wieki Bóg powołuje i posyła swoich uczniów, aby o Nim świadczyli i głosili, że On zmartwychwstał. To jest istota kapłańskiego powołania i posłania: głosić z mocą, że *Chrystus Zmartwychwstał! Prrawdę Zmartwychwstał!* Słyszemy też dziś wyraźniej głos Boga, który mówi do swojego Kościoła: *żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało, proście więc Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo* (Mt 9, 37-38). I w tym właśnie kontekście zatrzymajmy się nad jednym z wybranych przez Boga ludzi do głoszenia *Dobrej Nowiny*, którym był Jan Paweł II.

Historia każdego powołania kapłańskiego jest znana przede wszystkim Bogu. Wyznawał Jan Paweł II, że jest ono wielkim *darem i tajemnicą*, który zawsze człowieka przerasta (zob. Jan Paweł II, „Dar i Tajemnica”, s. 7). Jest to niewątpliwie tajemnica Bożego wezwania po imieniu, zwłaszcza wtedy, gdy słyszemy: *nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem* (J 15, 16). Tak też dokonało się to w życiu Karola Wojtyły, który odnajdywał się jako aktor i polonista, ale

ostatecznie wybrał teologię i stan duchowny. Jak po latach się okazało głosił Ewangelię na wszystkich areopagach świata. On dobrze odczytał powołanie dane mu przez Boga i pochylał się nad biedą człowieka, docierał do młodych i do starszych, chorych i pokrzywdzonych oraz z mocą jako kapłan, biskup, kardynał a następnie jako papież przez prawie 27 lat pontyfikatu głosił *Nie lękajcie się! Otwórzcie drzwi Chrystusowi* (Jan Paweł II, Homilia podczas inauguracji pontyfikatu, 22 października 1978).

Jan Paweł II był jednym z najwybitniejszych Polaków, wielkim humanistą, a jednocześnie jedną z najbardziej rozpoznawalnych i szanowanych postaci w historii przelomu wieków. Stał się powszechnie uznawanym autorytetem nie na mocy przypadku czy decyzji kogokolwiek, lecz dzięki spójności własnego życia z wartościami, które wyznawał i o których całym swoim życiem świadczył. Fakt ten znalazł uznanie nie tylko w oczach wiernych Kościoła katolickiego czy też innych chrześcijan, lecz również wyznawców innych religii oraz ludzi niereligijnych. Publicznym i niezapomnianym tego dowodem pozostaje wyjątkowy charakter jego pogrzebu, powszechny żal z powodu jego śmierci oraz głośnie wołanie *Santo subito*, które to wydarzenia nabrały charakteru globalnego (zob. Uchwała Senatu UPJPII, 30 listopada 2020).

Znamienne jest także i to, co patron naszej uczelni papież Jan Paweł II napisał w ostatnim swoim wielkoczwartkowym liście do duchownych na całym świecie: *ludzie mają prawo zwracać się do kapłanów w nadziei, że zobaczą w nich Chrystusa. Potrzebują tego zwłaszcza ludzie młodzi, których Chrystus nie przestaje wzywać, aby stawali się Jego przyjaciółmi, a niektórym z nich proponuje, by całkowicie oddali się dla sprawy Królestwa Bożego. Z pewnością nie zabraknie powołań, jeśli podniesiemy jakość naszego życia kapłańskiego, jeżeli będziemy bardziej święci, bardziej radośni, bardziej gorliwi w naszym posługiwaniu. Kapłan zdobyty przez Chrystusa z większą łatwością zdobywa innych, by zdecydowali się podjąć tę samą przygodę* (Jan Paweł II, *List do kapłanów na Wielki Czwartek 2005 roku*, 7). On sam budował taki obraz swojego kapłaństwa i wiedział, że istota przyjęcia tej misji polega właśnie na tym, by *zobaczyli w nas Jezusa*. Taki też zostawił wzór i czytelność wypełnienia misji zleconej przez zmartwychwstałego: *idźcie i nauczajcie* (Mt 28, 19). Walczący o jakość swojego życia, dążący do świętości,

radosny i gorliwy, tak uczył i tak żył. A my, czy już nie pamiętamy tych kerygmaticznych chwil jego pielgrzymek w Polsce, entuzjastycznych spotkań z młodymi, których słuchał? A także słów, które do nas kierował, a które nas mobilizowały do solidarności, do walki o wolność i lepsze jutro? Czy nie pamiętamy przykładu do naśladowania jego wiary, prostoty i piękna życia?

Jan Paweł II jest naszym patronem nie dlatego, że zadziałały emocje chwili, ale dlatego, że pokazał swoim życiem to, że choć jesteśmy zwyczajnymi ludźmi, możemy z Bożą pomocą dokonywać rzeczy niezwykłych. W tym właśnie stał się dla nas przykładem. Pamiętamy scenę z ostatniej z nim modlitwy, gdy wyszedł do okna papieskiego, aby przemówić, ale tylko pobłogosławił. Oddany do końca Bogu i Kościołowi, niewstydzający się swojej słabości i choroby. Może wówczas jeszcze wyraźniej zobaczyliśmy w nim działającego Zmartwychwstałego Jezusa. Może właśnie po ludzku umierał, ale rodził się dla Boga jeszcze bardziej. Dla nas na Uniwersytecie Papieskim zgłębianie jego nauczania, odczytywanie jego myśli w wydawanych „Dzielnach Karola Wojtyły”, organizowanych corocznie wraz ze środowiskiem naukowym naszego miasta „Dniach Jana Pawła II”, w wykładach i naukowych poszukiwaniach, Jan Paweł II jest i będzie punktem odniesienia. On bowiem uczył nas dialogu i dźwignia krzyża, dał przykład nadziei i szacunku do każdego człowieka oraz uczył, że *moc w słabości się doskonali* (2 Kor 12, 9).

Drodzy, Siostry i Bracia!

W naszym Papieskim Uniwersytecie swoje kształcenie podejmują studenci na kierunkach: archiwistyka, digital-media, dziennikarstwo i komunikacja społeczna, filozofia, historia, historia sztuki, komunikowanie promocyjno-wizerunkowe, muzyka kościelna, nauki o rodzinie, ochrona dóbr kultury, pedagogika, praca socjalna, psychologia, prawo kanoniczne, turystyka i zarządzanie dziedzictwem.

Studiują także teologię świeccy oraz przygotowujący się do kapłaństwa alumni z diecezji: krakowskiej, bielsko-żywieckiej, tarnowskiej, rzeszowskiej i przemyskiej, a także bracia z zakonów i instytutów życia konsekrowanego: benedyktynów, bernardynów, cystersów, franciszkanów, kapucynów, misjonarzy, paulinów,

pijarów, redemptorystów, reformatów, saletynów, salezjanów, sercanów, trynitarzy i zmartwychwstańców. Wszyscy oni idąc za głosem powołania i pogłębiając swoją wiedzę teologiczno-filozoficzną, chcą dobrze przygotować się do wypełnienia misji jaką Bóg im powierzył. Otoczmy ich szczególną modlitwą, by w powołaniu wytrwali. Niech też z naszych serc płynie nieustanna modlitwa za papieża, biskupów, kapłanów i diakonów oraz o nowe powołania: *Boże, Uświęcicielu i Stróżu Twójego Kościoła, wzbudź w nim przez Ducha Twójego godnych i wiernych szafarzy świętych Tajemnic ... bądź z Twoim Kościołem ... i wskaż tych, których do służby Twej wybrałeś* („Litania do Chrystusa Kapłana i Żertwy”).

Z nadzieją, że będzie to także miejsce głoszenia *Dobrej Nowiny* w przyszłości, rozpoczęliśmy już prace przy budowie Kampusu Jana Pawła II dla Papieskiego Uniwersytetu w Krakowie. Dziękuję za waszą pomoc duchową i materialną, której tak hojnie nam udzielacie.

W imieniu wszystkich nauczycieli akademickich, pracowników, studentów i doktorantów Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, proszę przyjmijcie od nas świąteczne życzenia: niech Zmartwychwstały Chrystus Wam błogosławi, każdego dnia obdarza swoimi łaskami, tak byście byli w dzisiejszym świecie odważnymi świadkami Jego Zmartwychwstania. Niech św. Jan Paweł II ma Was wszystkich w swojej opiece.

ks. prof. dr hab. Robert Tyrła, rektor UPJPII

Kraków, 10 kwietnia 2023 roku

II dzień świąt Wielkanocnych